

ÚLOHY ČSLA PO XIV. ZJAZDE KSČ

XIV. zjazd Komunistickej strany Československa svojimi závermi ukončil jednu z najvýznamnejších, ale aj najobťažnejších etáp päťdesiatročnej histórie KSČ.

Plne potvrdil správnosť politiky strany, ktorú presadzovalo nové vedenie strany od aprílového pléna ÚV KSČ v roku 1969. Stotožnil sa tiež s priebehom a výsledkami dôležitého zasadania pléna ÚV v decembri 1970, schválil a potvrdil trvalú platnosť Poučenia z krízového vývoja v strane a spoločnosti po XIII. zjazde KSČ aj Rezolúciu o aktuálnych otázkach jednoty strany a vytýčil úlohy pre ďalší rozvoj socializmu v našej vlasti.

Zjazd sa konal v období, keď socialistické štáty usilujú o novú iniciatívu pri udržaní mieru v Európe a vo svete. Toto úsilie je podložené rastúcou vojenskou silou Sovietskeho zväzu a socialistického spoločenstva, ktorá odrádza imperialistov od vojenských dobrodružstiev.

Na XXIV. zjazde KSSZ sa konštatovalo, že rastúca agresivita súčasného imperializmu nie je výrazom zmeny pomeru síl v jeho prospech, ale výrazom jeho vlastných, vnútorných rozporov a narastajúcich ťažkostí. Potvrďuje to okrem iného úsilie vedúcich predstaviteľov Spojených štátov zlepšiť novú koncepciu použitia vojenskej sily. Rozvinutím novej globálnej stratégie imperialistickej politiky, tzv. Nixonovej doktríny partnerských vzťahov, dostatočnej sily a údajnej ochoty prikročiť k rokovaniu so Sovietskym zväzom a ďalšími socialistickými štátmi, snažia sa v poslednom období vytvoriť stratégiu „realistickej zastrážovacej a súhrnnej sily.“

Spojené štáty si privlastňujú plnú zodpovednosť za udržiavanie dostatočného potenciálu strategických zbraní k vedeniu všeobecnej jadrovej vojny aj zodpovednosť za úspešné vedenie vojny v Európe.

Európsky priestor vojnovej činnosti a svoje záväzky v NATO hodnotí americká vláda naďalej ako prvoradé a nemá v úmysle v najbližšej dobe

obmedziť svoju vojenskú angažovanosť v Európe. Zároveň požaduje od svojich európskych spojencov zvýšenie ich záväzkov. Prítom sa stretáva s porozumením najmä u vlády Nemeckej spolkovej republiky.

NSR se stala jedným z základných článkov Severoatlantického paktu. Jej angažovanosť v NATO a v jeho riadiacich orgánoch sa stále zvyšuje.

Armáda NSR tvorí najpočetnejšiu a najlepšie vyzbrojenú európsku zložku NATO. Západonemecké ozbrojené sily sú po americkej armáde najlepšie pripravené na vedenie jadrovej i konvenčnej vojny. Ich zloženie, vyzbrojenie a zoskupenie majú ofenzívny charakter. Prebiehajúce organizačné zmeny a perspektívne plány výstavby majú zabezpečiť ešte rýchlejší prechod z mierového stavu na vojnový a podstatne zlepšiť mobilizačné rozvinutie spolkovej armády. Všetky tieto okolnosti nabádajú, aj napriek istým pozitívnym zmenám v Brandtovej politike — k ostražitosťi.

Naše vzťahy k Nemeckej spolkovej republike navyše kalí neochota vplyvných západonemeckých kruhov uznať neplatnosť mníchovskej dohody od samého začiatku. Len uznaním tejto našej spravodlivej požiadavky môže bonnská vláda dokázať, že chce úprimne prekonať neblahú minulosť.

Aktívne úsilie o zachovanie mieru a upevňovanie medzinárodnej bezpečnosti, ktoré vyvíja Sovietsky zväz a socialistické štáty, vzbudzuje nielen sympatie v celom svete, ale stáva sa aj významným politickým činiteľom.

Nebezpečenstvo imperialistických vojenských dobrodružstiev si vyžaduje, aby štáty Varšavskej zmluvy boli stále pripravené na odrazenie imperialistickej agresie. Potrebu nepretržitého zvyšovania bojovej pripravenosti ozbrojených síl ČSSR zvýraznil na XIV. zjazde KSČ súdruh Husák vo svojom referáte. Túto si vyžaduje nielen nutnosť zabezpečiť pokojnú mierovú prácu našich národov proti vonkajším aj vnútorným nepriateľom, ale aj internacionálnou povinnosťou voči ostatným socialistickým štátom.

Geografická poloha ČSSR, naša hranica s NSR a tým aj s hlavným zoskupením ozbrojených síl NATO si vyžaduje, aby naša armáda spolu s ostatnými ozbrojenými zložkami bola pripravená pohotovo reagovať na každú vojnovú akciu imperialistov.

Nepretržitá vysoká bojová pohotovosť a pripravenosť odraziť v úzkej súčinnosti s bratskými armádami štátov Varšavskej zmluvy, predovšetkým so Sovietskou armádou každú agresiu, to bolo, je a bude našou hlavnou úlohou.

Úlohy politickej a ideovo-výchovnej práce

Jednou zo základných oblastí, kde sa rozhoduje o výsledkoch vo všetkých ostatných oblastiach, je oblasť politického myslenia a politických postojov vojakov. Preto v súčasnej dobe zdôrazňujeme požiadavku vysokej politickej angažovanosti, straníckej principiálnosti a zodpovednosti všetkých veliteľov, ktorým prislúcha z titulu nedeliteľnej veliteľskej právomoci zodpovedať za všestrannú výchovu ich podriadených. Prítom nám nejde o akúkoľvek výchovu, ale o výchovu, uskutočňovanú na princípoch marxizmu-leninizmu. V rukách každého veliteľa sú možnosti vytvoriť na svojom stupni systém ideovo-výchovného pôsobenia, v ktorom by sa v jednote preliňalo pôsobenie výcviku, osobný príklad veliteľov, práca základných organizácií strany a ZSM, organizovanosť a pevný režim vojenského života, spolu s nepretržitou propagandou ideí marxizmu-leninizmu, osobnou agitačnou a masovou i politickou prácou.

Vysokú zodpovednosť za komunistickú výchovu vojakov nesie v aráde veľký počet prevážne mladých a menej skúsených veliteľov. O to náročnejšia bude práca vyšších stupňov velenia, ktorá musí v spoločnom úsilí so stranicko-politickými orgánmi vytvárať svojou riadiacou a organizátorskou činnosťou aj svoju osobnou pomocou podmienky k úspešnej práci nižších stupňov.

Každá formálnosť či kompromis narobí viac škody, ako úžitku. Preto musíme dôsledne trvať na kvalitnom uskutočňovaní obsahu „Smerníc pre politickú a ideovo-výchovnú prácu“. Úroveň politických vedomostí a konkrétny vzťah vojakov k politike KSC sa musí brať ako jedno z rozhodujúcich meradiel pri hodnotení výsledkov spoločnej práce veliteľov a politických pracovníkov.

Naša armáda je jedným z rozhodujúcich mocenských nástrojov robotníckej triedy a socialistického štátu. Trvalým a základným zdrojom morálnej a politickej jednoty a bojovej sily armády sú idey revolučného učenia marxizmu-leninizmu. Preto budeme aj naďalej uskutočňovať systém ideovo-výchovného pôsobenia na triednom a internacionálnom základe, formovať presvedčenie o obrane socialistickej vlasti ako najčestnejšej povinnosti každého príslušníka našej armády a každého občana.

Cieľavedome zamerané úsilie a spolupráca veliteľov, stranicko-politických orgánov, stranických a mládežníckych organizácií na pochopenie a uskutočnenie línie, ktorú vytýčil ÚV KSC pre dokončenie konsolidačného procesu v našej spoločnosti, našlo svoj výraz v rozvoji socialistického súťaženia. Pôjde o to, aby prejav tejto uvedomelosti vojakov, ktorí sa zapojili do socialistického súťaženia, sa ďalej rozvíjal, aby sa stal vlastným, trvalým javom v našej armáde.

Úlohou veliteľov a stranicko-politických orgánov na všetkých stupňoch velenia je, aby v spolupráci so stranickými a mládežníckymi organizáciami v armáde rozvíjali aktivitu a iniciatívu ako charakterovú vlastnosť vojakov, ktorá vylučuje akýkoľvek prejav pasivity a ľahostajnosti voči zvyšovaniu bojovej sily a bojovej pripravenosti našej armády.

Pri rozvíjaní ideovo-politickej výchovy ako hlavnej zložky brannej výchovy budeme objasňovať leninskú charakteristiku a hlavné problémy súčasnej epochy, podstatu a prejavy triedneho boja medzi socializmom a kapitalizmom, budeme bojovať proti všetkým prejavom nacionalizmu a pacifizmu a upevňovať presvedčenie o nutnosti posilňovania obrany socialistického štátu a celého socialistického tábora.

Politický systém nášho socialistického štátu vytvára predpoklady pre stotožnenie záujmov všetkých sociálnych skupín a jednotlivcov s celospoločenskými záujmami a pre využitie iniciatívy ľudových mas pri príprave pevnej a spoľahlivej obrany krajiny.

Výrazom pozitívneho vzťahu ozbrojených síl ku spoločnosti je ich aktívna účasť v brannej výchove a príprave občanov, najmä mládeže. Na splnenie tejto ich úlohy budeme naďalej vytvárať priaznivé podmienky, najmä kádrové a organizačné.

Výstavba našej armády

Príslušnosť ČSSR k Varšavskej zmluve, ako jasne formuloval XIV. zjazd KSC, je a zostane aj naďalej hlavnou zárukou našej bezpečnosti a dosahovania politických cieľov. Obrana našej krajiny sa preto v súlade s objektívnymi požiadavkami súčasnej vojny buduje a rozvíja ako neoddeliteľná súčasť socialistického obranného systému v duchu jednotnej socialistickej doktríny.

Budeme preto ďalej prehĺbovať a upevňovať vzťahy so spojencami v rámci zväzku Varšavskej zmluvy, najmä so Sovietskou armádou, ako výraz najvladnejších záujmov ČSSR a jej ľudu. Zvlášť intenzívne budeme rozvíjať spoluprácu a bojovú družbu so Strednou skupinou sovietskych vojsk. Posilňovanie vnútornej súdržnosti a pevnosti Varšavskej zmluvy, hľadanie účinných zásad a metód koordinácie spoločného úsilia je našim internacionálnym záväzkom a výrazom proletárskeho internacionalizmu.

Výstavba našej armády je neoddeliteľnou súčasťou výstavby socialistického štátu. Preto nové vedenie strany v rokoch 1969—1970 venovalo otázkam armády veľkú pozornosť a usilovalo o obnovu všetkých leninských princípov jej výstavby.

Východiskom pre cieľavedomú výstavbu našej armády v budúcom období je päťročný plán. Vyjadruje všetky základné úlohy a opatrenia, ktoré velenie armády bude v rokoch 1971—1975 uskutočňovať, sily a prostriedky, ktoré sú potrebné k ich realizácii. Pomocou tohoto plánu sa zaisťujú najúčelnejšie a najefektívnejšie proporcie medzi jednotlivými oblasťami výstavby armády.

Zámery výstavby ČSEA na najbližších 5 rokov predstavujú súbor opatrení, dohodnutých v rámci Spojených ozbrojených síl Varšavskej zmluvy a pre-rokovaných v najvyšších straníckych a štátnych orgánoch. Zabezpečujú hlavné programové zásady výstavby armády, ktorá vychádza z koaličného a internacionálneho pojatia obrany krajiny. Plánom zabezpečené opatrenia sledujú ďalšie zvýšenie obranyschopnosti štátu a všetky činnosti, potrebné k tomu, aby v rámci daných podmienok a ekonomických možností štátu sa optimálne splnili politické, hospodárske a vojenské ciele brannej politiky.

Päťročný plán venuje najväčšiu časť prostriedkov na materiálne a technické zabezpečenie armády. Uskutočnenie plánovaných dodávok výzbroje a bojovej techniky z tuzemska aj z dovozu našu armádu v potrebnom rozsahu zabezpečí súčasnými typmi tankov a obrnených transportérov. Zastarávajúce typy lietadiel nahradia nové. Modernizácia techniky v tejto päťročnici sa zameriava na skvalitnenie protivzdušnej obrany štátu proti nízkoletajúcim cieľom, na skvalitnenie obrany vojsk, na zvýšenie účinnosti protitankovej obrany a zvýšenie palebných možností pozemného delostrelectva. Zvýšenie údernej sily pozemných vojsk sa realizuje pri generálnych opravách — modernizáciou tankov. Do vojsk sa zavádza nové bojové vozidlo pechoty, vyrobené podľa sovietskej licenčnej dokumentácie, ktoré predstavuje novú kvalitu v tejto technike a zlučuje v sebe veľkú pohyblivosť, palebnú silu a ochranu osádky proti účinkom zbraní hromadného ničenia.

Taktiež v ostatnej bojovej technike, ženijnej, protichemickej, týlovej a zvlášť spojovacej sa bude pokračovať v modernizácii. Okrem uvádzaných príkladov hlavnej bojovej techniky bude sa naša armáda modernizovať ďalšími typmi techniky, ako sú: tankové aplikácie, ženijné stroje a prostriedky na prekonávanie prekážok, nové ťahače a terénne nákladné automobily, prostriedky individuálnej aj kolektívnej ochrany proti účinkom zbraní hromadného ničenia. Z prostriedkov vojenskej elektrotechniky sa zavedú do armády popri mnohých dovezených prostriedkov nové typy VKV rádiových staníc pre taktický stupeň velenia a nové rádioreleové stanice s príslušnými uzlami.

Z týchto príkladov je zrejmé úsilie a pozornosť, ktoré sa venujú technickej úrovni našej armády. Je samozrejmé, že využívame v prvom rade pomoc ZSSR dovozom najsložitějších a najnákladnejších druhov bojovej techniky.

Sami taktiež vyrábame určitú techniku podľa vlastného vývoja, alebo licencie. Okrem potrieb našej armády sa z tuzemskej výroby zabezpečujú čiastočne aj potreby našich bratských armád, čím prinášame svoj vklad k posilňovaniu obranyschopnosti celého socialistického tábora.

Veliteľský zbor

Nepretržitá pripravenosť ČSLA na ochranu záujmov robotníckej triedy a pracujúceho ľudu proti vnútorným a vonkajším nepriateľom priamo závisí na všestranných kvalitách veliteľského zboru.

Rozhodujúca úloha a miesto pripadá veliteľskému zboru, najmä tým generálom a dôstojníkom, ktorí sú zaradení na riadiacich funkciách. Tí svojou veliteľskou a výchovnou prácou rozhodujúcim spôsobom ovplyvňujú stupeň bojovej a politickej prípravy vojsk. Všetci dôstojníci a príporčíci z povolania sa potom výrazne podieľajú aj na formovaní socialistických čít značnej časti mladšej mužskej generácie. Tým plní veliteľský zbor ako celek aj významnú celospoločenskú politickú úlohu.

V súčasnej dobe venujeme prvoradá pozornosť výberu kádrov do veliteľských a náčelníckych funkcií. Poučení drahó zaplatenými skúsenosťami rokov 1968—69, najmä o rozhodujúcej úlohe politických vedúcich, nekompromisne vyžadujeme dôsledné dodržiavanie straníckych princípov kádrovej práce v duchu uznesenia predsedníctva ÚV KSČ „Ku kádrovej a personálnej práci“ zo dňa 6. novembra 1970.

Do riadiacich funkcií vyzdvihujeme takých súdruhov, ktorí svojou predchádzajúcou praktickou činnosťou dokázali, že stoja pevne na pozíciách marxizmu-leninizmu, majú zodpovedajúce vojenské odborné vzdelanie a charakterové a morálne vlastnosti. Dôsledne budeme uplatňovať leninskú zásadu jednoty političnosti a odbornosti, osobných kvalít ľudí a ich predpokladov byť politickými vedúcimi.

Triedne — politické a ideové upevňovanie veliteľského zboru vo vedúcich funkciách vyžaduje od všetkých nomenklatúrnych veliteľov a náčelníkov, orientovať sa na talentovaných, politicky pevných vojakov z povolania z vekove mladších skupín. Komplexná starostlivosť o vojakov z povolania má zásadný význam a úlohu v podstatnom zvýšení úrovne celospoločenského postavenia vojenského povolania. Všetkými politickými prostriedkami treba nepretržite zabezpečovať také spoločenské ocenenie služby vojakov z povolania, ktoré by zodpovedalo ich miestu, úlohe a funkcii v armáde. V súlade s tým, ako sa bude upevňovať vo vedomí širokej verejnosti leninská idea o jednote budovania obrany socialistickej vlasti, zvýši sa význam vojenského povolania, čo povedie k morálnemu uspokojeniu vojakov z povolania so službou v armáde a bude aj vplývať na zvýšenie záujmu mladých ľudí o vstup do armády.

Významné miesto zaujímajú aj otázky vzťahov vo vnútri veliteľského zboru, otázky vytvárania pevných kolektívov, založených na súdružskej spolupráci a pomoci i včasnom riešení problémov a nedostatkov ľudí. To sa musí stať natrvalo jednou z rozhodujúcich činností všetkých veliteľov a náčelníkov stranícko-politických orgánov.

V systéme politickej a odbornej prípravy našich kádrov majú významnú úlohu vojenské školy. Je tomu tak preto, že sa v nich pripravujú budúci velitelia, politickí pracovníci, inžinieri a technici, lekári a ďalší špecialisti našej armády.

Všetky vojenské školy musia slúžiť predovšetkým vytváraniu uvedomelého marxisticko-leninského svetového názoru žiakov a poslucháčov, formovaniu ich triedneho uvedomenia, komunistického presvedčenia a morálky, bezmedznej oddanosti socialistickej vlasti a proletárskemu internacionalizmu. Súčasne im musia poskytnúť hlboké teoretické a praktické vojensko-odborné vedomosti.

K ďalšiemu triedne politickému upevneniu našej armády sa okrem doterajších foriem prípravy prijali opatrenia k urýchlenej príprave mladých dôstojníckych kádrov, najmä z radov robotníckej a roľníckej mládeže, so všestranným využitím skúseností z prípravy na sovietskych školách.

Obsah a systém prípravy kádrov v maximálnej miere priblížime príprave kádrov v Sovietskej armáde.

Pri plnom docenení špecifických úloh a zvláštností vojenského charakteru našich škôl a ich výrazného politického a výchovného poslania, nesmieme naše vojenské školstvo chápať izolovane. Vojenské školy budeme rozvíjať ako organickú súčasť celoštátnej školskej sústavy. To nám umožní plne využívať a obsiahnuť všeobecné zákonitosti, výsledky a skúsenosti z odbornej a pedagogickej praxe a zamerať sa len na ich aplikáciu a rozvíjanie v tých oblastiach, v ktorých sú vojenské školy nezastupiteľné.

Zdokonaľovanie systému velenia

Systém velenia, ako veľmi špecializovaná a náročná činnosť, kladie v súčasnej dobe veľké požiadavky na schopnosti veliteľského zboru. Pritom zdôrazňujem, že riadiaca práca má svoj politický a triedny základ, že rozhodujúce je to, z akých pozícií sa velí. Budeme samozrejme všestranne podporovať rozvíjanie a prakticky zavádzať všetky moderné metódy a vedecké poznatky, ktoré robia proces riadenia efektívnejším a pružnejším, ale v žiadnom prípade nezveríme velenie a zodpovednosť za výchovu do rúk ľudu apolitických. Zámerné rozdeľovanie jednoty politicko-odbornej činnosti veliteľov a politických pracovníkov, absolutizovanie jednej či druhej stránky tejto činnosti, bolo v minulosti jednou z hlavných príčin nedisciplinovanosti v armáde a umožňovalo mnohým neschopným ľuďom zbavovať sa zodpovednosti za vlastné nedostatky. Preto v súčasnej dobe považujeme za rozhodujúce pri skvalitňovaní riadiacej práce — uplatňovanie princípu nedeliteľnej veliteľskej právomoci.

Vážnou úlohou v úsilí o skvalitnenie systému velenia a riadenia v armáde je technizácia jeho foriem a metód uskutočňovania. Pri riešení týchto otázok budeme vychádzať z cieľov a smerov komplexnej socialistickej racionalizácie, ktorá má svoj konkrétny odraz najmä v systéme zavádzania mechanizačnej a automatizačnej techniky. Proces zavádzania výpočtovej a automatizačnej techniky treba rozvíjať s uváženým koncepčným prístupom, cieľavedome, v súlade s perspektívou výstavby ozbrojených síl a ekonomickými možnosťami štátu a v úzkej medzinárodnej spolupráci s bratskými armádami.

S pojmom riadenia často spájame prívlastok vedecký. Je teda logické, že jedným z dôležitých nástrojov budovania a riadenia obrany štátu v podmienkach prebiehajúcej vedecko-technickej revolúcie je aj vedecko-výskumná a vedecko-informačná činnosť. Na všetkých funkčných stupňoch našej armády, ktoré riadia a zodpovedajú za konkrétny úsek vedy a výskumu, treba zvýšiť účinnosť riadenia vedeckovýskumnej práce cestou zjednocovania foriem a metód tvorby koncepcie, plánovania a zabezpečenia vedeckých programov, sústavnou kontrolou ich plnenia a hlavne sledovaním realizácie výsledkov v praxi.

Trvalou požiadavkou, ktorá významným spôsobom ovplyvňuje efektívnosť vedecko-výskumnej práce, je úzka súčinnosť s armádami štátov Varšavskej zmluvy, najmä ZSSR ako hlavného zdroja vedeckých poznatkov. Integráciu vedecko-výskumnej činnosti, ako je zakotvená v záveroch XIV. zjazdu KSČ, treba aj vo vojenskom výskume v rámci Varšavskej zmluvy považovať za trvalý, sústavne sa prehlbujúci proces.

Upevnenie vojenskej disciplíny a organizovanosti života

Jedným z ústredných problémov ďalšieho zvyšovania bojovej sily našej armády a bojovej pohotovosti vojsk je požiadavka podstatne upevniť vojenskú disciplínu a organizovanosť života.

Úsilie o upevnenie disciplíny sa musí stať vecou najširšej vojenskej verejnosti, všetkých komunistov a príslušníkov armády. Velitelia, stranícko-politické orgány, stranícke organizácie a organizácie ZSM musia upevneniu disciplíny trvale venovať maximálnu pozornosť.

Základom výchovy k disciplíne je:

- výchova vojakov ako uvedomelých bojovníkov za plnenie politiky KSČ;
- formovanie potrebných morálnych a politických i bojových vlastností a uvedomelého vzťahu k plneniu vojenských povinností;
- prísny, presný a všeobecne záväzný vojenský režim v duchu požiadaviek poriadkov, rozkazov a vojenskej prísahy;
- vysoká náročnosť náčelníkov a veliteľov na podriadených so súčasnou starostlivosťou o ich potreby;
- správne spájanie a uplatňovanie presvedčovacích a donucovacích metód a prostriedkov.

Za základ výchovy k poriadku treba považovať individuálnu prácu s podriadenými, založenú na hlbokom poznaní ich myslenia a potrieb. Velitelia musia zároveň prísne stíhať akékoľvek šikanovanie a znížovanie ľudskej dôstojnosti podriadených vojakov, čo je nezlučiteľné s charakterom socialistickej armády.

Bude treba podstatne zvýšiť prirodzenú autoritu veliteľského zboru, predovšetkým jeho príkladnosť pri plnení povinností, vysokou politickou angažovanosťou a príkladným osobným životom, ako aj umením náročne, ale spravodlivo hodnotiť podriadených. Od straníckopolitických orgánov a straníckych organizácií očakávame, že budú podporovať autoritu veliteľov a ich nedeliteľnú veliteľskú právomoc, ktorá je jedným zo základných leninských princípov výstavby ČSLA.

Ďalším rozhodujúcim faktorom pri upevňovaní disciplíny je pevný režim vojenského života. Samotná prax vojenského života ukazuje na mnohých príkladoch, že pevný vojenský režim je všade tam, kde ho velitelia vyžadujú.

Sústavné poznávanie skutočných kvalít ľudí, ich pravidelné hodnotenie a náročná kontrola sú a budú základnými a nezbytnými podmienkami upevňovania organizovanosti života a disciplíny v celej našej armáde.

Úlohy v oblasti prípravy armády

Pre rok 1971 vytýčilo velenie armády v príprave veliteľov, štábov a vojsk náročné úlohy. Zvýšil sa počet výcvikových opatrení, aby armáda v čase čo najkratšom obnovila vysokú bojovú pohotovosť a aby sa v tomto roku dovŕšil proces politickej konsolidácie. Ako ukazujú poznatky, tieto úlohy sa plnia.

V oblasti prípravy bude treba venovať pozornosť v ďalšom období nasledujúcim otázkam:

1. Úroveň veliteľov sa posudzuje nielen podľa ich všestrannej teoretickej pripravenosti, ale aj podľa ich umenia prakticky riadiť podriadené zväzky a útvary, a to tak v mieri, ako aj v bojovej situácii. Riadenie vojsk — to je všestranná praktická činnosť veliteľa vo výcviku a výchove podriadených v tesnom spojení s prácou stranícko-politických orgánov a štábov.

Vieme však, že mnohí generáliovia a dôstojníci často ponechávajú vedenie cvičenia a zamestnania, ktoré majú podľa plánu riadiť sami, svojim podriadeným. Títo, vzhľadom na svoje skúsenosti a pripravenosť nie sú schopní túto úlohu kvalitne splniť. Skúsení velitelia zatiaľ málo učia svojich podriadených veliteľov metodike výcviku a výchovy a neodovzdávajú im získané skúsenosti. V dôsledku toho potom velitelia rôznych stupňov, novo ustanovení do funkcií, sú po metodickej stránke slabo pripravení.

2. V operačnej príprave generálov a dôstojníkov akceptovať štúdium pravdepodobného nepriateľa, a to nielen v strategickom meradle, kedy sa študuje iba uskupenie vojsk NATO, ale študovať ho detailne, poznať jeho organizáciu, techniku a výzbroj, spôsoby ich použitia v boji, taktiku vedenia boja a operácie, perspektívy rozvoja výzbroje a druhov vojsk.

Treba obrátiť pozornosť na osobnú prípravu veliteľov všetkých stupňov, ich umenie analyzovať situáciu, zdôvodnene ju oceňovať a prijímať zodpovedajúce rozhodnutie. V zámysle jasne určovať postupnosť a spôsoby ničenia nepriateľa, konkrétne určovať úlohy a objekty, ktoré majú byť ničené jadrovými zbraňami. Organizovanejšie riadiť vojská v boji a operácii, zvlášť v podmienkach vedenia pohraničných stretnutí, zasadzovania druhých sledov a prechodu k použitiu jadrových zbraní.

3. V príprave štábov venovať zvýšenú pozornosť ich zladeniu, a to najmä u štábov divízií a plukov, kde je značná časť nových pracovníkov, ktorí nemajú doteraz skúsenosti zo štábnej práce. Nedostatky v práci štábov treba všetkými formami a metódami prípravy odstrániť v najbližšom čase, nanejskôr do konca výcvikového roku.

4. Osobitný dôraz položiť na poľný výcvik, učiť vojská robiť dlhé pochody, prenikať pásmami obrany, prenasledovať nepriateľa, smelo prenikať do jeho týlu a na krídla, učiť vojská viesť stretný boj a organizáciu ako, aj vedenie úpornej obrany.

Pre poľný výcvik vojsk lepšie využívať priaznivé podmienky letného obdobia výcviku, kedy je najväčšia a najlepšia možnosť riešiť všetky úlohy operačnej a bojovej prípravy vojsk, precvičovať úlohy bojových strelieb, riadenie bojových vozidiel, uskutočňovať všetky druhy cvičenia, vrátane cvičenia s bojovými streľbami.

Predpokladáme ešte viac rozšíriť spoločné opatrenia so Strednou skupinou sovietskych vojsk a s ostatnými bratskými armádami k zvýšeniu operačných zručností, ku zlepšeniu súčinnosti vzťahov medzi bratskými armádami pri vedení bojovej činnosti a utužovaní súdružských vzťahov.

5. Skvalitnenie úrovne bojovej prípravy aj celkovej efektívnosti výcviku vojsk je závislé na kvalite učebnej a výcvikovej základne.

Bez cieľavedomého prístupu ku komplexnej modernizácii učebno-výcvikovej základne tak vo vojenských výcvikových priestoroch, ako aj v posádkach, bez racionalizácie celého výcvikového procesu, s využitím najmodernejších výcvikových zariadení, zostali by sme veľa dlhší na úrovni bojovej prípravy aj úsiliu

našich veliteľov na najnižších stupňoch. Preto na splnenie tejto úlohy sústreďíme sily a prostriedky. Pôjde predovšetkým o zdokonalenie tých výcvikových zariadení, ktoré napomáhajú skvalitniť poľný výcvik, ktoré maximálne zhospodárňujú výcvikový čas a prinášajú efekt vo výsledkoch bojovej prípravy vojsk, vo výuke a v príprave nových kádrov na vojenských školách.

Dôležitým predpokladom úspešnej realizácie hore uvedených úloh je ďalšie prehĺbovanie a skvalitnenie ideovo-výchovnej práce, uvedenie si pocitu osobnej zodpovednosti každého príslušníka Československej ľudovej armády za obranu socialistických vymožeností nielen našich, ale celého socialistického spoločenstva a hlbokého presvedčenia, že naše národy môžu žiť v pokoji a bezpečnosti len vtedy, ak dôjdu dôsledne a verne so Sovietskym sväzom a ostatnými socialistickými spojencami.

Vysoká bojová pohotovosť a pripravenosť ČSLA musí byť výsledkom organického spätia jednoty výchovy, výcviku a súčasných bojových prostriedkov, dobrej vycvičenosti a pevného morálno-politického stavu všetkých jej príslušníkov.

Strana venuje veľkou pozornosť upevneniu obrany štátu, a zvlášť ozbrojeným silám, našej ľudovej armáde, ktorá je mocenským nástrojom dělnické třídy a pracujúceho ľudu, je súčasťou pracujúceho ľudu a chráni jeho zájmy. V posledných dvoch rokoch bola naša ľudová armáda upevnená, zlepšila sa politická práca v jejích radoch i bojová pohotovosť. Mnohé je treba ešte zlepšiť a zdokonaľiť ve stranickopolitické práci i v politickoideovej výchove uvnitř armády i v náročnosti na bojovú pripravenosť. Po uskutočnení očistenia a jiných opatření je dnes naša armáda morálne i politicky na takovom stupni pripravenosti, že spolu se spojeneckými armádami může v případě nebezpečí splnit úkoly, které od ní náš lid očekává.

(Ze „Zprávy o činnosti strany a vývoji společnosti od XIII. sjezdu KSČ a další úkoly strany“)